

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmoud — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicație.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe anul 1885, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimt mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Decembre 1884, a-și înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzia cu espedarea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

Nr. 6524 Ep.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali și parohiale din arhidieceza ortodoxă română a Transilvaniei.

Cu provocare la dispozițiunea din statutul congresual votat prin concludsiul congresual din 20 Octombrie (1 Novembre) 1878 Nr. prot. 238, după care la sârbătoarea „Botezul“ sau „Arătarea Domnului“, adică în 6 Ianuarie, a fie-cărui an e de a se pua în toate bisericile provinciei noastre metropolitane „discul metropoliei“ destinat pentru sporirea fondului general metropolitan, se ordineză prin aceasta, ca la 6 Ianuarie 1885 ziua de „Botez a Domnului“ în toate bisericile din arhidieceza noastră să se poarte discul metropolitan separat; eară sumele de bani incurse să se transpună aici prin oficiile protopresbiterale concernente cel mult până la 31 Ianuarie 1885 împreună cu rapoartele speciale ale oficiilor parohiale și cu conspectele sumarii ale protopresbiterilor tractuali.

Totdeodată, fiind-că s'a observat în anii trecuți, că unele oficii parohiale în loc de a dispune să se poarte în biserică un disc separat pentru fondul metro-

politian, se servesc de espedientul neiertat a lua anumite sume din averea respectivelor biserici parohiale și acelea ale așterne aici sub titlul de „disc metropolitan“, de aceea se oprește odată pentru totdeauna astfel de abus și se îndrumă oficiile parohiale a se îngriji, ca în tot cazul să se poarte tasul metropoliei separat, și la acesta să se facă atent poporul înainte.

Din ședința consistoriului arhidiecezan ținută în Sibiu în 22 Decembre 1884.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Revista politică.

Sibiu, 26 Decembre.

Allocuțiunile anului nou ale lui Napoleon al III. puneau în mișcare întreagă lumea politică. „Si parat magnis comparare minores“ vom face amintire la acest loc de allocuțiunea dela anul nou a ministrului nostru president Coloman Tisza, care de patru zile acuma ține în ferbere opinia publică din Ungaria.

Cu ocașiunea anului nou partida liberală s'a prezentat în corpore la domnul ministru president Tisza și l'a felicitat. Ministrul a răspuns ca totdeuna cu iubire pretenească cătră pretenii sei și nu vom greși afirmând că liberalismului i s'a făcut adeverată apotheosă.

Pentru publicul nostru nu are mult farmec vorbirea dlui ministru nici deosebit interes. Vom reflecta la o singură parte a ei. Chemarea partidei liberale este a susține stindardul liberalismului acomodându-se impregiurărilor date.

Pentru prima dată auzim pre ministru president al Ungariei provocându-se la oportunism și la respectarea impregiurărilor date. De 10 ani ține domnul Tisza în mâni frânele guvernului, în 10 ani principiul dăssului fii: „ha nem török szakad“ și acuma după 10 ani vine și enunciază principiul: trebuie să respectăm impregiurările date.

Să nu se creadă însă că domnul Tisza are în vedere teoriile dezvoltate de Pester Lloyd în ajunul crăciunului. Domnul Tisza ține și astăzi la unitatea în limbă, unitatea esternă, formală, care unitate după „Pester Lloyd“ este utopie. Reforma casei magnaților o are în vedere acuma ministrul nostru president, și opoziția ce i se pregatește. Se vorbește adică că o puternică fracțiune a partidei liberale sub conducerea fostului ministru de esterne Julius Andrássy va opugna în casa de sus proiectul guvernului pentru reformarea acestui corp legislativ. La aceasta este a se reduce oportunismul ministrului president.

Și vom vedea ce se va întâmpla.

Vom purta evidența esactă, și vom vedea ce se va întâmpla.

În săptămâna trecută s'a redeschis dieta Croației. În ședința de Sâmbătă trecută li s'a permis și Starcevicianilor intrarea în dietă. Indată după reîntrare Starcevicianii au protestat contra eshiderei lor din parlament, și contra legilor votate în absența lor.

La ordinea zilei era proiectul pentru indemnitate. După datele ce le avem la dispozițiune ședința a fost sgomotoasă. Noi după o telegramă din „Egyetértés“ schițăm cuvântarea deputatului David Starcevic.

Starcevic pretinde dela un stat regulat ca el să asigure averea și viața cetățenilor sei. În Croația însă lucrurile stau altcum. Oamenii cei sinceri sunt denunciați la monarch, singuraticii nu mai sunt asigurați în avere și viață.

Ca ilustrațiuni Starcevic aduce de exemplu comuna Fasca. La sârbătorile Crăciunului numai femeile au mers la sânta biserică din această comună, căci bărbații trebuiau să rămână acasă și să se fe-rească de foc. În Dranicica s'a prădat prăvălia unui neguțătoriu și poliția sau gendarmeria nici habar n'are de cele ce se întâmplă.

Dacă s'ar fi cântat pe strade vre-o cântare națională croată, indată ar fi sărit gendarmeria, averea și viața cetățenilor însă sunt numai lucruri bagatele. Am voit să vorbim cu monarchul, și guvernul ne-a denunciat, așa că monarchul ne-a ple-snit în față fără cruțare. Aceasta nu o făcea dacă era bine informat.

Cu asemenea ilustrațiuni drastice și preseară Starcevic vorbirea, până ce în urmă presidentul îi detrage cuvântul.

Cu ocașiunea anului nou împăratul Germaniei în răspunsul la felicitările corpului de armată a accentuat pacea, carea este asigurată, și dela care atârna prosperarea țerei.

Fericit om este regele din Belgiu. În țeara sa el se bucură de cea mai sinceră iubire, în afară este stimat de toți.

În anii trecuți sub auspiciile lui s'a format o societate chemată a regula afacerile politice și sociale a le sâlbaticilor din Africa. Societatea africană este numele acestei societăți și ea în scurtă vreme a ajuns la mare vață, așa că astăzi statele europene au făcut pacturi formale cu ea.

FOIȚA.

Tractarea metodice speciale a cetirei și scrierei!

de

I. Muntean,

învățătoriu greco-oriental român în Sighișoara.
(Incheere).

După ce vor fi elevii bine deprinși a face deosebire între dîcieri, cuvinte și silabe, se va încerca analizarea sonurilor, carea este operațiunea cea mai grea, fiind că pe aceasta este basată cetirea și scrierea corectă; de aceea pentru ajungerea scopului, învățătoriu va încerca mai întâiu numai cu cuvinte simple bine cunoscute și numai de o singură silabă precum: ac, ban, fus, etc... pe cari învățătoriu le va avea în natură spre a le putea arăta în mod intuitiv. — Copii mei! știți voi ce țin eu în mână? Dumreata ții în mână un ac! a-ți mai vedut voi ac? vedut! De unde se cumpără acul? din boltă! Scump este acul? mama a cumpărat 2 de un cruceriu! Așa dară acul e foarte estin.

Știți voi ce fac oamenii cu acul?.. cos! Dară privitați voi bine acul? eată: acul e lungureț, la un cap e ascuțit, la celalalt e găurit, ascuțitul lui se

numește vîr, gaura se numește ureche, prin aceasta se trage un fir de ață, acul e din fer sau oțel, — cu acul se coase, cu el se cos dară toate vestimintele oamenilor, el e dar o unealtă foarte folositoare, — a-ți vedut voi pe cineva cosind cu acul? și ce coase? acul se cumpără din boltă, dela neguțătoriu, — ce mic e acul, ce estin e el și totuși ce folos mare face el fiind purtat de o mână harnică, — sunt oameni cari trăiesc numai cu acul, cei cari fac vestimintele, aceia se chiamă croitori; uitați ve la mine eu voi desemna acul și pe tablă eată așa —, acuma desemnați și voi acul pe tăblițele voastre. Ian să vedem N. cum lai desemnat tu! Ah! tu lai desemnat foarte bine. Dară să vedem care-l poate desemna și mai bine! Tăblițele la o parte! Acuma spunemi tu S. de câte ori trebuie să deschidem gura până pronunțăm cuvântul ac? o dată! așa dară cuvântul ac e compus din o silabă. Acuma să vedem care dintre voi mi poate dîce cuvântul ac, prelun-git? mai pre lung... și mai pre lung! Ascultați eu il voi dîce și mai pre lung: a—c. Spunemi acuma M! ce se aude la începutul cuvântului acestuia?... a! dar la sfîrșit ce se aude? c! cuvântul ac, se compune așa dară din două sonuri din a și c. Spunemi tu B. care e sonul cel din urmă dela cuvântul „ac“?... care e cel dela început?... Acuma să-mi spună D. care din aceste 2 sonuri a și c, se pot rosti mai lung și mai bine?... a! așa este! dară cuvântul - ban,

carel poate rosti prelun-git!.. Ascultați eu il voi rosti și mai prelun-git - b—a—n; când rostesc cuvântul b—a—n, ce son se aude la început?... la sfîrșit?... la mijloc? etc.. cuvântul ban. se compune dară din 3 sonuri, - ban. Ști mi-ai tu spune S. din câte cuvinte e compusă dîcerea, un „ban-reu.“ Dîcerea ect.. e compusă din 3 cuvinte; care e cuvântul cel din tîi? un! din câte silabe e compus cuvântul un? Cuvântul etc... dîntro silabă... și din câte sonuri constă silabă? Silaba un constă din 2 sonuri! Care e sonul cel dîntîiu? u! al 2-lea? n etc; și dacă copii vor ști da răspunsurile acestea impedi-mentele cetirei sunt invinse.

Tot asemenea va continua apoi cu cuvinte de 2, 3 silabe etc.

După cum am amintit și mai nainte, paralel cu pregătirile pentru cetire, se fac pregătirile pentru scris, adică desemnarea liniilor; și după ce elevii le vor ști desemna bine, învățătoriu va încerca cu ei la componerea literilor, respective semnele sonurilor.

După principiile metodice va purcede dela ce e mai ușor la ce e mai greu, și anume va începe cu litera - i. - Acuma să vedem copii mei care poate face pe tăbliță semnul cel voi face eu cu creta pe tabla cea mare eată așa: — trageți mai întâiu o linie subțire dela dreapta spre stînga în sus, dînt'răceia una groasă în jos și apoi sfîrșiți cu una ovală spre

Intre succesele acestei societății la locul prim se poate pune regularea teritoriului Kongo, în privința căruia conferința din Berlin este încă în curs.

Românii și Universitatea fundului regiu.

(Incheiere.)

Acest puțin material de raport al dlui deputat Dr. Stefan Păcurar încă revarsă deajunsă lumină asupra însemnătății acestei Universități pentru românii conproprietari din fundul regiu, asupra luptei ce românii au trebuit și trebuie să poarte pentru ca să-și poată deplin valida dreptul lor ca conproprietari egal îndreptățiți la acea avere frumoasă, astfel în cât mai că nu mai are trebuința de un comentariu ulterior.

Cu toate acestea nu este superflu a reasuma în liniamente generale lucrurile mai de căpetenie, ce ni s'au imprimat din acest material conglomerat.

Până la anul 1850 românii din fundul regiu erau buni numai de a contribui la susținerea Universității, adică la înmulțirea averii, mai mult nimic. Eară sasii exclusiv acupau toate oficiile și funcțiunile Universității, administrau averea și folosau venitele ei.

În anul 1850 sasii au dispus de venitele acestei averi comune cum le-a plăcut și cum au voit pentru că românii atunci n'au avut pre nime cine să așeze și să susțină și interesele lor.

Tot astfel după placul lor au croit sasii și organizațiunea Universității.

Strecurându-se și deputați români în Universitate, sasii, ce e drept n'au încetat a ignora justele pretensiuni ale conproprietarilor nesasi din fundul regiu, însă totuși n'au mai putut face chiar numai după pofta lor și necontrolați cu averea comună.

Sasii conduși de falsa idee, că averea Universității este eschisiv adunată numai dela ei, și pentru ei, n'au dat și nu vreau să dea de voie bună pentru scopurile culturale ale conproprietarilor nesasi nici cât e grăuntele de mustar.

Puciniul ce s'a dotat în cesti 15 ani din urmă și pentru scoalele nesăsești din fundul regiu s'a esoperat numai la întrepida și neostenita întrepunere a celor vre-o doi deputați români, spriginiți în câțva cu calcul de guvernul din Budapesta.

Mai departe însă vedem, că artic. de legea XII din 1876 dispunând organizațiunea din nou a Universității, sasii dela an. 1876 încoace din nou se nisuesc din toate puterile a dobândi un statut aprobat, prin care să eschidă de tot în §. 13 participarea conproprietarilor nesasi dela administrarea averii și folosința venitelor ei, pre cum și ingerința guvernului.

Astădatădată însă nu le succese ca în an. 1850, pentru că la croirea și pertractarea aceluia statut de organizațiune românii au fost reprezentați, de și numai prin duoi, însă prin deputați conscii de datorință și chemarea lor, prin dñii Dr. Stefan Păcurar și Dr. Avram Tincu.

Cu toate că statutul a devenit în vigoare, sasii totuși au încercat și încearcă în fiecare an a-și ajung scopul nedrept și ilegal.

Dintr'un incident, în fine, guvernul în est an s'a arătat aplecat, a plini dorința sasilor cu privire la §. 13, respective a jertfi pre români, majoritatea conproprietarilor, însă cerend în schimb să i se dea lui putere discreționară asupra concluzelor și asupra

averii Universității. Se pricepe, că sasii cu aceeașta asemenea nu se pot învoi. Însă chiar românii prin unicul lor deputat Dr. Stefan Păcurar s'au vădit acuma siliți a face front și pornirilor agresive și ale guvernului, apărând statutul aprobat deja și prin aceasta averea locuitorilor din fundul regesc.

Este o stare aceasta ca care deabia se mai poate afla în vre-o țeară pre fața pământului.

Guvernul deabia se va mulțami cu încercarea numai. Luptă în această direcțiune negreșit va deveni cu timp mai acută; și dacă în fața acestui pericol iminent și comun sasii nu-și vor trage seama, și vor, continua ca și până acuma și în contra românilor, atunci apoi sleinduse puterea de apărare, ușor se poate prevedea, că care dintre luptători va suferi paguba cea mai mare și cea mai simțită, sasii sau românii.

Trebuie să recunoaștem, că ținuta deputaților români în Universitate față de împregiurările esistente a fost corectă; fidelă espresiune a majorității conproprietarilor, a românilor n'a putut fi alta. Și până când sustau tot aceste împregiurări nici nu poate fi alta.

Asemenea trebuie să recunoaștem, că tenacitatea și rezoluțiunea în ținuta celui mai vechiu deputat român, a dlui advoc. Dr. Stefan Păcurar, merită toată recunoștința și admirațiunea, cu atât mai vârtos, că deabia există un român să cunoască ca el din temei și de amănuntul toată cauza a Universității fundului reg.

Această tendență a deputaților români a fost aprobată și din partea alegătorilor români.

Astfel comitetul parochial din Orăștie prin scrisoarea sa din 20 Aprilie 1879, adresată, în numele scoalei deputatului Dr. Păcurar, declară între altele că „de și lupta a fost așa de neegală, totuși rezultatul a întrecut departe așteptările noastre, și aceasta avem de a mulțami singur și numai agerimii, zelului neobosit și rezoluțiunii aceleia neclătite, ce a-ți desvoltat pre arena de luptă alătura cu colegul DVoastre dl Dr. Tincu.

Pêtrunși de simțul de admirațiune venim a Ve esprima . . . pre cum și dorința noastră ferbinte de a Ve vedea încă mulți ani în șirul luptătorilor nostri“ etc.

Asemenea se exprimă comitetul parochial din S. Sebeș în numele scoalei, prin scripta din 17 Martiu 1879 „pentru rezultatul de mare însemnătate pentru românii din loc“ etc.

În adunarea alegătorilor români din S. Sebeș, ținută sub presiunea chiar al dlui Ioan Piso s'a primit cu însuflețită unanimitate propunerea chiar a dlui Daniil David: Punctul protoc. 5. Având cuvântul dl Daniil David, dirigitel scoalei române, felicită pre dl Dr. Păcurar pre deoparte pentru că este cel întâiu deputat român la Universitate, care și-a ținut de datorință a se presenta în mijlocul alegătorilor sei pentru a da, conform usului constituțional, samă de activitatea sa; pre de altă parte și exprimă toată recunoștința pentru rezoluția ținută a dlui deputat față de o așa mare majoritate și mai ales de pernicioasele intențiuni ale acesteia cu privire la interesele vitali ale românilor și a celorlalți civi nesasi din fundul regiu.

Din aceste motive propune, ca presenta adunare a alegătorilor să esprime îndestulirea și recunoștința sa deputatului orașului Sebeș la Universitatea fundului regesc, dlui Dr. Stefan Păcurar și aprobândui toți pașii făcuți în aceasta calitate a sa, să-l invite

a nu se abate din aceasta cale dându-i și cu acest privilegiu unanimul vot de încredere! . . . etc.

Durere că la ultima alegere de deputat la Universitate în scaunul Sebeșului, tot acelaș dl Piso desertând din castrele românilor, lăpădându-se din nou de solidaritate, a zădărnicit mica majoritate română și condus de o vanitate și patimă oarbă și însoțit de vro doi români rătăciți și anăgiți, s'a împreunat cu sasii, cari lau ales apoi pre el de deputat, declarând ei, că bucuros aleg pre ori cine, numai Dr. Păcurar să nu încapă în Universitate.

În fața acestei perversități neașteptate apoi Dr. Păcurar fu aclamat de deputat în cercul Orăștiei, al cărei alegători se vede că sunt mai destoinici și pricep mai bine a distinge între afaceri personale și afaceri comune, între interese individuale și interese generale.

Sperăm însă că în viitor, deșteptăți fiind vom spăla și aceasta peată de pre scaunul Sebeșului.

Românii dară și în viitor au de a lupta încă mult și cu toată puterea lor pentru ca să se apropie de asigurarea drepturilor lor la administrarea averii Universității și la întrebunțarea venitelor spre scopurile prescise de lege, scopuri acceptate și aprobate de conproprietarii, scopuri de cultură și educațiune.

Această asigurare în toate privințele dreaptă și egală însă se poate ajunge mai cu samă numai și numai prin statorirea legală a unei baze drepte pentru alegerea deputaților la Universitate, pentru că basa actuală, legea electorală dietală, nu este de loc motivată; ba este chiar și stricăcioasă celei mai preponderante părți a conproprietarilor, ceea ce absolut nu poate fi intențiunea unei legi adevărate într'un stat civilizat.

Însă toate acestea, fie mult, fie puțin; fie în termen mai scurt, fie în mai îndelungat, se pot eluipa numai prin acțiune consciă și neostenită, prin solidaritate sinceră, prin conlucrare fără rezervă și desbrăcată de ori ce ură și invidiă. Singurul și unicul scop fiind: asigurarea drepturilor nedisputate ale românilor la averea comună și folosirea venitelor ei, prin bărbații cei mai capaci și mai destoinici ai națiunii.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Seliște, în 14/26 Decembre 1884. (Seliște după sêrbarea sântului Andreiu.) Domnule Redactor! În vâlmășagul în care ne vedem de nou aruncați de împregiurările actuali, pare că ne vine de multe ori a desnădășdui în un viitor mai ferice. Reamintindu-ne însă trecutul poporului nostru în mijlocul multor neajunsuri, în loc de desnădășduire ne vedem de nou însuflețiți, ne vedem ca de un miracol îndemnișati spre o muncă mai consolidată întru tot ce e bun și folositoriu neamului a cărui fi suntem și voim a rămâne.

Ne punem deci întrebarea oare pentru poporul român din Ungaria, pentru acel popor după cum se dice neindreprășit politicește — au mai rămas oare vre un teren deschis unde și el să-și poată arăta puterile sale intelectuali batăr unde să poată munci făcă de a fi mereu invinovașit cu cunoscutele epetete de: nesupus, revoltant etc.

Cu toți trebuie a mărturisi, vędându-ne de ocamdată imposibili în cele de ale politicei — că pen-

dreapta; să nu luați stilul până va fi semnul gata; când voi număra unu, trageți linia cea subțire, când voi dice doi cea groasă, și când voi dice trei, cea ovală eată așa 1, 2, 3, - i. Tablițele la mână: 1, 2, 3, - i. Acuma voi număra 4 și când voi dice 4 voi pune un punct la semnul acela, eată așa - 1, 2, 3, 4, - i, faceți și voi așa - 1, 2, 3, 4, - i încă odată . . . și încă odată etc.

Cumpunerea literilor prin numărare 1, 2, 3, etc. are acea influință, că copii se dedau a-și termina toți deodată lucrarea, ceea ce e o înlesnire mare pentru învățatoriu la percurgerea materialului de scris. După i va compune pe u, o, a, e, apoi va continua cu consoanele cele mai ușore și numai după ce le va ști desemna și compune pe toate, le va spune numele semnelor, — așa ne învață pedagogia. Eu însă am practisat almintrea: după ce au putut elevii compune bine un semn (literă) pe basa pregătirilor premerse, numai decât le-am spus și numele, și astfel până au știut compune toate semnele (literile) au știut și numele lor; de altcum în privința aceasta nu există o normă ficsă; și astfel fie-care învățatoriu, va purcede pe calea ce-i va părea că duce mai curând la scop.

După ce elevii pe basa desemnului premerse vor ști compune toate semnele sonorilor, învățatoriu le va spune și numele semnelor și totodată le va arăta semnul și în carte și apoi va purcede la

compunerea sonorilor în silabe și a silabelor în cuvinte ect. ceea ce i-ar succede foarte ușor, dispunend de literile mobile; de almintrea pregătirile, (cu descompunerea la cetire a dicerilor în cuvinte, a silabelor în sonori), au premerse; învățatoriu va avea ale compune tot aceleași, și astfel nu va întâmpina greutăți. Ajungend la compunerea silabelor în cuvinte, lecțiunile ce vor urma în abecedar, se vor desfășură (esplca) elevilor prin întuițiune și conversare, după modul arătat la desfășurarea cuvântului a c, cu ocaziunea pregătirilor pentru cetire.

Un învățatoriu carele după formele arătate va fi pregătit pe elevi până în stadiul de față, chiar și dacă el în primele sale tinerețe nu va fi avut nocireea a se adăpa în vre-un institut pedagogic sau pe altă cale privată, de cunosțințele pedagogice teoretice; totuși cred că va fi în stare chiar și numai după esperința-i proprie a se conduce mai departe pe calea apucată; de aceea voi înceta cu descrierea acestui metod; nu voiesc prin aceasta să susțin că am dīs tot, despre metodel cetirei și al scrierei s'ar putea vorbi foarte mult; atăta numai vreau să dic, că prin cele amintite până aici am arătat în cât-va liniamente generale ale metodei speciale pentru deprinderea noșilor în cetire și scriere.

Până a nu încheia voiesc să amintesc că o purcedere foarte greșită au acei învățatori, cari literile ce le scriu pe tabla cea neagră ca să-l imiteze no-

viții, le fac ca pe niște caricaturi și așteapta ca noșii să le facă mai bine și mai frumos decât învățatoriu, din elevi instruași astfeliu la scriere, nu vei vedea caligrafii.

De aceea literile ce se scriu de model din partea învățatoriu, să se scrie cât se putea mai bine și mai curat.

Greșită purcedere este și a prelege în una și aceeași oară din 2 obiecte sau chiar 2 limbi diferite (firește acia nu poate fi vorba de noșii ei de elevi mai mărișori), prin aceea mintea respective inteligența lor este atrasă în 2 direcțiune, ideile formate în spirit despre un obiect respective limbă, va întuneca ideile primite despre celălalt obiect, și în fine nice unul nu l va înțelege bine.

Dară și mai deunoasă decât aceasta este cetirea mecanică de care se folosesc mulți învățatori chiar și în doctrina religiunei, nu doară că n'ar fi în stare a le esplca la elevi, căci a esplca o lecțiune cred că va fi în stare fie-care învățator, ci mai mult din comoditate așa d. e. Copii! până în oara procsimă să învățați de aci—aci (dela măr până la pâr) sau să învățați lecțiunea cutare; prin aceea memorie elevilor se timpește, învață fără a înțelege ce învață și capătă antipatie față de învățământ. De aceea învățatoriu totdeauna va ceti mai întâiu lecțiunea pentru oara procsimă cu voce înaltă și va întona bine cuvintele cari cugetă că elevii nu le

tru poporul român din Ungaria alt teren mai rentabil nu există, decât cel de a ne cultiva.

Deci toate puterile de cari biet mai dispunem spre a nu le zădărnici să le îndreptăm în această direcțiune. Constatând, trebuie a și recunoaște că pentru poporul de care e vorba, singurile scuturi ce i au mai rămas, se înțelege înțele de ale culturai e biserica și scoala.

Căci cutez a țice, că numai dela aceste vechi paznice ale nramului nostru, vom pute aștepta o croiere a vre unei poziții mai favorabile în statul din care facem parte. Să revin la obiect!

Era ziua de stântul Andreiu și de sârbătoare pentru poporul român din Ungaria și că în totdeauna, în fiecare an dela încetarea din viață a marelui metropolit Andreiu, poporul sâliștean ținânduși de cea mai sacră datorință dimpreună cu preoții în frunte cu dl protopop au celebrat și de astădată părăstasul obicinut, întru pia memorie a marelui metropolit care și pentru acest popor în specie s'au făcut nemuritoriu.

Nu-mi este intenția deastădată a vorbi despre faptele metropolitului Andreiu Șaguna, lăsându o celor competenți. Voiu a constata numai o împregiurare îndeplinită cu ocasiunea sârbătorei pomenite. Consecinți frumosului obicei de a sârbători pe sf. Andreiu, învățătorii dela scoala din Sâliște dimpreună cu tinerimea scolară, în haine sârbătorești în mod excepțional, a luat parte la servițiul divin. Sfârșindu-se sânta liturgie și în urmă și părăstasul, poporul participant la biserica datat a asculta cu plăcere de a li se spune ceva despre Metropolitul Andreiu — după cum se exprimă ei, — referitoriu la mărețele-i fapte în biserica și scoala.

Deastădată, ca și altădată corpul învățătoresc au și delegat pre un învățătoriu, ca să rostească o vorbire ocașională aceasta se și făcu. Spre mai marea consternare a ascultătorilor, învățătoriu disertant esî unând biografia metrop. Andreiu tot pe scurt făcu o revivire asupra împregiurării aceluși timp când sosi Andreiu Șaguna în Ardeal numai ca administrator al eparchiei. În urmă și alese de subiect al cu vântărei grandiosul op a lui Șaguna: Statutul organic, pe care în cuvinte populare și-au dat silință a-l explica poporului în mod practic, făcând o asemănare nimerită între legiitorul poporului Israeltean Moisi și între al poporului român Șaguna.

Spre a lamuri în cât s'au putut pe poporul ascultător, referitor la drepturile ce i sau dat prin aceea lege în biserica și în urmă ce folos practic poate urma din buna interpretare a acelei legi — și din contră.

Cumcă întregă cuvântare a fost ascultată cu plăcere s'au putut constata din atențiunea cea încordată cu care au fost ascultată și prin aceea, că nimenea nu au eșit din biserica până la terminare. Dar ce să veți, după terminare protopopul nostru, acela care de jure era chemat a o face aceasta în loc de a-și exprima părerea de bine, inepu a dojeni pe învățătoriu respectiv amenințându-l: „Că atunci va mai fi când se va mai sui pe amvonul bisericii din Sâliște.“ Cuvinte necălite țice înaintea poporului, care deja începuse a-i mulțami învățătorulu pentru ostăneala ce și-au dat, descoperindu-le multe lucruri frumoase și folositoare, pe cari dâșii până aici nu le au cunoscut.

Rogându-l, imi eau voie a întreba pe dl protopop. Ce lucruri necuviințioase s'au țis în acel cu-

pricep le va explica cu alte cuvinte, și dacă permite timpul va provoca pre un elev mai isteț ca să reasumeze fără de carte cele explicate de el; dacă însă timpul nu permite negreșit o va face aceasta în oară procsimă de cetire: adecă va pune dacă nu pe toți căci aceea nu va permite timpul, dară cel puțin pe câți-va dintre elevi ca să reasumeze cele cetite fără de carte, unde învățătoriu va fi cu atențiune ca elevii să nu se dedeie a recita de rost precum stă în carte ci în cât se poate cu alte cuvinte. Aceasta procedere o va conduce în oară următoare cu alți elevi până ce în modul acesta va deprinde pre toți elevii de a putea istorisi fără de carte ceea ce au cetit; astfel elevii vor înțelege toate lecțiunile și înțelegându-le vor învăța fără greutate, inteligența lor se va lumina și se vor formula întrînsa tot mai multe idei și noțiuni; vor învăța cu plăcere lecțiunile; vor căpăta simpatie cătră scoala și cătră învățământ și intrînsi se va desvolta râvna de a învăța.

Această prelecțiune în urma laudabilului ordin al preavenerabilului Consistoriu archidieceșan ca senat scolastic dđto 10 August a. c. Nr. 3934, s'a compus și preles de susamintit în adunarea generală a reuniunei învățătorilor rom. gr. or. din districtul Sighișoarei ținută în Sighișoara din 25—30 Septembrie 1884.

vânt ocașional, cari să fi putut îndemna pe onorat d-lui a înfrunta în modul acela pe dl învățătoriu, în fața poporului? Oare dacă au aflat totuși ceva ce nu i au plăcut din vre un punct de vedere, nu ar fi avut ocașiune a o face aceasta pe altă cale în alt chip și mod? E trist însă, când bărbați ex offo chemați a îndemni pe finerii nostri învățători, cari unii sunt și teologi și vor a se cualifica și pe acest teren al oratoriei, care bine știm cu toți e cel mai neglijat în biserica noastră, acela în loc de încurajare îi înfruntă în fața publicului — spre ai descurajia pe acei tineri pentru totdeauna. Aceasta faptă în direcțiunea aceasta, nu e cea dintăiu efectuată de actualul protopresbiter în biserica din Sâliște. Dorim din inimă, având în vedere numai binele și înaintarea tinerilor nostri întru cele de ale bisericii și scoalei noastre, că aceasta purcedere a dlui protopop să se schimbe în o purcedere îndreptătoare condusă de chipul blândețelor.

Nefiindu-mi intenția de a declara aceasta faptă de reuțicioasă. Voiu deastădată numai, a constata necesitatea de a li se da ocașiune tinerilor nostri, adecă fiitorilor învățători și preoți spre a se cualifica spriginindu în cât se poate și în direcțiunea aceasta; pentru-că țisam numai ac ste uși ale bisericii, scoalei ne mai stau deschise dându ne ocașune de a ne cultiva și indigitându-ne cum avem a trăi „în frica Domnului care e începutul înțelepciunei.“

Închișându-se și aceste, atunci dovedim, că nu suntem vrednici de o soarte mai favorabilă în statul din care facem parte — și aceasta nu din vina altora, ci din vina noastră. Deci bine „să luăm aminte.“

Un sâliștean.

Galați, lângă Olt, Decembre 1884. Onorate Domnule Redactor! Sunt momente, când și noi cei dela satele mai mici scuturându-ne din plăpânda letargie, în carea suntem dedați a zăcea indiferenți de toate câte se întemplă într'ale noastre, fie acelea rele, fie bune, ne reasumăm trecutul în fața prezentului, și reculeși, punându-ne înainte divisa: de acum la lucru, esclamăm: dă Doamne mai bine în în viitoriu.

Momentul, care ne dă ansă la reculegere este acela în care vedem înaintea noastră pre nou al sul păstoriu sufletesc Nicolau Aron, care astăzi instalându-ni se în biserica ne vorbește cuvinte de mângăere și speranță. „Fiule! mergi ađi de lucră în viea mea“ sunt cuvintele cu cari și-a început dâșul cuvântarea sa însemnată, rostită cu simțement și potrivită ocașiei. Noi cari suntem viea cu inimile deschise ascultăm pre vrednicul lucrătoriu și cu lacrimile în ochi plini de bucurie înțonăm în cugetele noastre: Dumneșeu să-l ție, ca sădind, și curățind vițele să aducă roadă, bucurându se în urma ostenelelor sale.

Să ne explicăm.

Galați, o comună situată pre malul drept al Oltului lângă Făgăraș și în comitatul Făgărașului are locuitori aproape o mie, toți români de religia gr. or. Deși în apropierea orașului, ba am putea țice una cu orașul, căci numei Oltul ne desparte unde poporeni nu e și în care se nu meargă pentru trebuințele necesari vieței și unde fii lor ar putea învăța multe, scoală, meserii etc, totuși trecutul ne arată dintre ei prea puțini cărturari și nici un meseriaș, de unde urmările triste: întunerecul, sâracia. —

Nu vreau să încep chronologia cărturarilor comunei noastre din timpul, când în satul Galați ar fi fost reședința episcopoească (veđi vechia metropolie de N. Popea), nici din timpul privilegiatilor nobili, câțiva la număr și în satul nostru, cari desconsiderau pre ceilalți în număr considerabil, porecliți jobagi, ci me mărginesc a aminti numai bărbații mai de ceva pre cari i-am cunoscut, de când pricep și eu ceva, și îi cunosc și astăzi conducători ai comunei noastre bisericești și politice.

În fruntea afacerilor comunei bisericești pre cât știu eu stă preotul, învățătoriu și ceilalți, cari toți constituie comitetul parochial, ear în fruntea afacerilor comunei politice stă primariul, notariul și ceilalți cari constituie comitetul comunal. Dela gestiunea bună au rea a acestor două organisme atárnă prosperarea au regresarea corpului întreg a comunei. Ori-ce organ însă este bun și poate lucra numai dacă părțile, cari îl compun încă sunt bune și sănătoase.

Părțile esențiale din organismul, care învârte trebile bisericești și scolare ale comunei noastre sunt: preotul, învățătoriu și reprezentanții aleși. Cum stăm cu cel dintăiu? Cum stăm cu al doilea? Cum cu reprezentanții?

Respectabilul nostru preot bătrân, care astăzi trăește, ca atare servește biserica de 32 ani, ear ca cantor o a servit 16. Ca scoală de pregătire la

această chemare însemnată și grea i-a fost cei 16 ani în cari a cantorit și cursul clerical de 6 săptămăni sub care înțeleg timpul petrecerei sale în Sibiu până când a fost chirotonit. Urmarea, că afară de servirea în biserica și iscălitura numelui pe documentele făcute de alții, cari i s'a cerut, mai mult n'a făcut, și nu face căci nu poate; eară acum de doi ani a încetat și cu servirea în biserica în urma neputințelor cauzate prin bătrânețe.

Cu învățătoriu puțin stăm mai bine, dar totuși mai bine, căci cel puțin își are forma. E cualificat înainte de votarea „Statutului organic“ și prin urmare fericit că nu mai e supus dispozițiilor severe al aceluia; își împlinește chemarea și astăzi, de și paralel cu un alt oficiu, fiind și cassariul comunal. Despre rezultatul hârniceii sale în ale instrucțiunei ne vorbește destul de lamurit esamenele sale anuali cu cel mai neînsemnat succes.

Despre reprezentanții comunei noastre bisericești n'am de țis mult, căci împlinirea agendelor lor atárnă în mare parte dela președinte, alesul lor conducătoriu. Dacă președintele în curs de trei ani de când au fost aleși nu i-au chemat la nici o ședință, — afară de cele două, convocate și acelea prin protopopul în cauza alegerei de capelan, — ei nu sunt de vină. De statutul organic nu visează nici unul din reprezentanți și președintele nu-l cunoaște, poftim dar prosperare în trebile bisericești și scolare.

Puțin mai bine stăm cu conducătorii comunei noastre politice pre cari dnul subprefect (szolga-biró), ungur renegat îi schimbă după — cum îi vine lui la socoteală.

Pre alesul nostru primariu, om harnic, care ne conducea afacerile cu conștiință, — în urma unor pări neînsemnate făcute la dnul pretore de un aderent al acestuia, fost și el primariu, colector și toate în curs de mai mulți ani, în care timp a pus mâna pe un bun donat bisericii, făcând-o pe aceasta ca astăzi să nu aibă curte și casă parochială, cașunând și alte multe rele comunei noastre, — l'a destituit, punându-ne primariu provsorice, care fiind și colector numai figurează ca atare, și aceasta aproape de un an.

Notariu avem numai substituit, și aceasta ear numai la arbitru pretorelui, care destituind pre notariul fost ni-au denumit pre nepotul lui, fost vice-notariu câte-va luni lângă cel destituit, un copil fără pic de pracsă, care și astfel cum e, ne vine numai când vrea în comună, fiind notariu pre cinci comune și fără nici un ajutoriu. Nu știu dacă se mai află unde-va un cerc notarial de cinci comune cu un notariu substituit, baiat fără pracsă și singur fără ajutoriu!? Poate că unchiul scutește pre nepot de lucruri grele în detrimentul a cinci comune cari suferă.

Aceasta e on. dle Redactor situația comunei noastre bisericești și politice cu privire la conducătorii ei, astăzi când în mijlocul nostru primim pre alesul și acum de curând prin Preasfințitul nostru Archiereu chirotonit, noul nostru păstoriu sufletesc Nicolau Aron, care prin administratorul protopresbiteral Prea On. Domn Iulie Dan, ni se introduce în biserica, unde inspirat de acest moment însemnat m'am recules, scriindu-ve aceste șire.

Tocmai la timp ni-au sosit noul nostru păstoriu și conducătoriu, când toate sunt în amorțeală. Are mult de lucru, o știu, dar cunoscându-i zelul, perseveranța și abnegațiunea, cari l-au caracterizat și până acum în toate afacerile sale, nu me îndoiesc că și în venitoriu va purcede așa.

Preot la înălțimea chemării sale avem, cu învățătoriu tot o mai încurcăm, primariu și notariu la înălțimea chemării lor neimpuși de nimenea ne mai trebuie, și despre o normală gestiune în organismul comunei noastre bisericești și politice nu ne indoim.

Un Gălățian.

Avis.

Tragerea la sorti a loteriei Reuniunei fomeilor române din Sibiu se va efectui la 31 Decembre 1884 (12 Ianuarie 1885) 9 oare a. m. în localul societății de lectură române Strada Cisnădiei Nr. 7.

Sorturi de vândare se mai află la presidenta reuniunei, la Albina, la librăria Schmiedicke și firma Winkler.

Varietăți.

* (Invitare.) „Societatea de lectură din loc“ (Casina rom.) va da în seara de ajunul anului nou (12 Ianuarie st. n. a. c.) o petrecere cu joc în localitățile din etagiul prim dela restaurantul „Novara“ („Tunyogy.“)

La aceasta petrecere familiară sunt invitați cu tot onorul p. t. membrii „Societății de lectură, ai „Reuniunii rom. de cântări” cum și ai „Reuniunii femeilor rom.” din loc împreună cu stim. dlor familii.

Inceputul e la 8 oare seara.

Prețul de intrare ce este a se plăti sara la casă este 50 cr. de persoană. Invitări speciale nu se fac.

Comitetul.

* (Convocare). Onoratele membre ale reuniunii femeilor române din Zărnești și jur — conform statutelor — sunt rogare a lua parte la adunarea generală, ce se va ține în 1/13 Ianuarie 1885 la 2 oare p. m. în localul edificiului școlar din Zărnești. Zărnești în 20 Decembre 1884.

Maria Garoiu,
președintă.

(Invitare.) „Reuniunea femeilor române” din Arad și provincie ve invită cu onoare la balul ce-l va aranja Joi în 5. Februarie nou 1885 în sala hotelului „Crucea albă.” Venitul balului e menit pentru fondul Reuniunii, în scop de a înființa un institut pentru educațiunea fetelor române. În numele comitetului interinial al Reuniunii:

Hermína P. Desseanu,
presedintă.

Letiția Oncu,
casieră.

Inceputul la 8 oare seara. Bilete de intrare: Pentru familie 5 fl.; pentru persoană 2 fl. Galeria: rândul I cu 3 fl.; al II cu 2 fl.; al III cu 1 fl.

NB. 1. Ofertele generoase a se trimite casierei, strada Petőfi Nr. 1.

NB. 2. Onoratele dame sunt rugate a se prezenta, pe cât e posibil, în costum național.

* (Concert). Concertul arangiat Sâmbăta trecută de Reuniunea română de cântări din Sibiu a reeșit foarte bine. Vom reveni făcând paralela între aprelierea pressei streine și cea a noastră.

* (Un baron în frigare). Cronica spune că într-una din zile regele Engilterei Carol II, intrând de la vânătoare, fu încântat de a vedea servindu-se în sala sa de mâncare un sfert de bou fript, trase

spada și conferi acestei mari bucați de carne, după toate regulile etichetei, titlul de baron.

De atunci este în obiceiurile curții engleze de a frige pentru sărbătorile Crăciunului un „baron of beef” foarte mare destinat a apare pe masa regală, și diarele engleze ne spun că *baronul* care a fost fript în bucătăriile de la Windsor și trimis la castelul de Osborne, cântărea 300 livre. Boul era din grașdurile reginei, primate ca cele mai renumite din Regatul-Unit.

După obicei, acest *roast beef* regal era pus între un „paté” de becață și un cap de porc mistreț, cărora toată curtea le-a făcut cea mai mare onoare.

* (Anunț.) Cele mai frumoase și mai nobile dintre simțemintele ce trebuie să se cultive încă de timpuriu în tinerețea noastră, sunt fără îndoială simțemintele naționale religioasă și morale.

Cultura acestor simțeminte este și rămâne problema cea mai importantă a educațiunii în familie și în școală.

Mijloacele cele mai de frunte prin care se pot cultiva mai cu succes aceste simțeminte sunt între altele mai cu samă: Cântarea, rugăciunea și lectura de cărți religioase și morale alese.

Dacă este adevărat aceasta, atunci scopul ce urmăresc de a pune în mâinile tinereții noastre o colecțiune bine preungetată și aleasă din cântările noastre naționale și bisericesti precum și din rugăciunile cele mai potrivite pentru ea, este prin aceasta pe deplin justificat.

Colecțiunea din cestiune pre care am onoare a o anunța on public inbitoriu de astfel de lucruri, deocamdată are următorul cuprins:

1. „Micul rugătoriu,” sau cârtică de rugăciuni potrivite pentru tinerețe în școală și acasă, în mărime de trei coale format mic, prețul unui exemplar 10 cr.

2. „Micul cântăreț” în biserică, sau răspunsurile dela St. Liturgie cu troparele și condacele invierii și ale sărbătorilor de preste an, precum și

irmoasele prasnicele, în mărime de 3 coale format mic, prețul unui exemplar 10 cr.

3. „Arion,” sau culegere de cânturi naționale de stea și colinde.

Această culegere va apăre în curând în a doua edițiune și va cuprinde preste 200 cânturi împreună cu mai multe portrete și ilustrațiuni frumoase în tect.

Această culegere va fi cea mai completă din puținele câte există până acuma la noi și totdeodată singura, care este acomodată încât s'a putut cerințelor pedagogice.

Din toate aceste cârticele se pot face comande cât de mari la librăria H. Zeidner, în Brașov, care se vor efectua prompt pre lângă rabatele cuviincioase.

Comptând pre spriginul și incuragierea on. public român, me subscriu.

Satulung, 16 Decembre 1884.

Cu toată stima

I. Dariu,

învățătoriu la scoalele primare normale din Satulung.

* (Greșele de tipariu). În nrul trecut în corespondența din Sibiu „Adunarea consorțiului esposițiunii etc.” în loc de cuvântul „mandatari” se se cetească „mandanți.”

Red.

* (Bibliografic.) Nr. 9 din 1 Decembre al „Convorbirilor literare” au apărut cu următorii cuprins:

Amintiri despre Cartea Domnească din Iași, de Alexandru Papadopol-Calimach; O idilă, de N. Volenti, Sahâr-Mahâr, revistă în 4 tablouri de D. R. Rosetti și N. Ureche; Lui Ascanio, Ad Amicitiae Laudem, poezii de Th. Șerbanescu; Bibliografie, Corespondență.

Loterie.

Sâmbată în 3 Ianuarie 1885.

Buda: 37 55 53 11 10

Mercuri în 7 Ianuarie 1885.

Sibiu: 88 51 67 78 71

Nr. 439.

[962] 1—3

CONCURS

Devenind vacantă parochia gr. or. din Ribicioara de jos de clasa III. protopresbiteratul Zarandului, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sunt:

Dela 94 familii câte o jumătate ferdelă (10 cupe) cucuruz sfărmit precum și venitele stolare paroahiale staverite în sinodul parochial din 7 Ianuarie 1880, cari emolumente dau suma anuală de 260 fl. v. a.

Doritorii de a compete la această parochie au de a și așterne subscrișul lor în termenul mai sus arătat instruite conform statului organic și regulamentului pentru parochii din 1878.

Brad în 28 Octombrie 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Vasiliu Damian,
ppresb.

Nr. 745.

[959] 3—3

CONCURS.

La institutul economic din Mediaș în Transilvania, este de a se ocupa un al treilea post de învățătoriu pentru specialitatea economică, având a se considera mai ales vieritul și grădinaritul, apoi cultivarea albinelor și a vermilor de mătășă.

Cu acest post este împreunat un salariu anual de 1000 fl., apoi dreptul de pensiuie după dispozițiunile concludului Universității din 27 Novembrie 1874. Nr. 845/874. Ar fi a se propune peste săptămâni 20 de oare teoretic, apoi se vor conduce lucrările grădinaritului și a vieritului în grădină și în pivniță.

Instituirea se va face deocamdată numai pe un an în mod provisoriu, și după prestarea îndestulitoare, instituirea provisorie a sfârșitul anului de probă devine definitivă, la casă nu se întemplă aceasta, respectivului i se restituie speșele de călătorie tour și retour.

Cererile la acest post sunt a se adresa până la 1 Martie, 1885 la oficiul central al Universității sășești în Sibiu. Va trebui produs testimoniu

despre absolvarea de cel puțin 6 clase gimnasiale sau reale, absolutariu dela academie agronomică, documentare de practică corespunzătoare în vierit și legumărit.

Limba de propunere este cea germană, *ceteris paribus* vor fi preferiți cei ce cunosc limbile patriei (germană, maghiară, română.)

Sibiu, 17 Decembre, 1884.

Oficiul Central al Universității sășești

Nr. 406.

[960] 3—3

CONCURS.

Devenind parochia de clasa a III-a din comuna Căpâlna protopresbiteratul Sebeșului vacantă, se escrie amesurat ordinului preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 18 Septembrie 1884 Nr 3586. B. pentru întregirea acesteia, concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) dela 130 familii câte o ferdelă de cucuruz în grăunță de familie, câte o veadră — ferie — de must și câte o ți de lucru — clacă — și

b) venitele stolari usitate și regulate; venitele aici înșirate dau suma de 400 v. a.

Cei ce doresc a ocupa supranumită parochie au de a și așterne subscrișul lor în termenul mai sus arătat instruite conform prescrișelor statului organic și Regulamentului pentru parochii — oficiului protopresbiteral gr. or. în Sebeș până la arătatul termen; concurenților le stă în voie a se prezenta în acest termen în vre-o duminică poporului.

Sebeș, în 26 Novembrie, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopr.

Aduc la cunoștința Onoratului Public precumcă mi am deschis

Cancelaria de avocat

în Sibiu „piața mare Nr. 19,” primesc spre îngrijire cause civile, cambiale, comerciale, criminale, administrative și financiare.

Dr. Basiliu Preda,
avocat.

[961] 3—3

Nr. 642.

[958] 3—3

Edict.

George G. Badea din Brașov din tractul protopresbiteral al Brașovului I., care cu necredință părăsi pre legiuita sa soție Marina I. Giuvelca tot din Brașov și neștiindu-se ubicațiunea lui, prin aceasta se citează că în termen de trei luni de zile să se prezenteze înaintea subscrișului oficiu protopresbiteral, căci la din contră se va aduce sentință cu total divorțiu și în absența lui.

Brașov, în 28 Novembrie, 1884.

Oficiul protopresbiteral al Brașovului I, ca for matrimonial.

Ioan Petric,
ppresbiter ca adm. ppresb

Sz. 275. 1884. bir. végreh.

[963] 1—1

Árvéresi hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a Szeredahelyi tekintetes kir. járásbíróóság 1884 évi 2803 sz. a. kelt végzése folytán Mutiu Ioan és társai ellen „Albina” hitelintézet részére 135 frt. kövételés behajtása végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt és 529 frtra becsült ökrök, tehének, stb. böl álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén vagyis Nagyludoson leendő eszközésére határidőül 1885-ik évi Január hó 14-ik napjának délelőtt 9-ik órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdekllett ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdt. 167 §-sa szerint, szükség esetében becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Szeredahelytt 1885-ik évi Január hó 1 napján.

Maniu Visantiu,
b.r. végrehajtó.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[945] 5

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1885.

Anul al treizeci și patruilea.

Prețul unui exemplar legat 30 cr., pentru vândători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esată a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenții europeni. — Servitiul postal și telegrafic. — Taca de timbru pentru polițe și documente. — Tabela pentru computarea intereselor. — Măsurile nouă și vechi.

Șematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindând și protopresbiterii, administratorii protopresbiterali, parochii și învățătorii cu comenele bisericesci din archidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Odată și ađi, (contrast). — Baba, (poveste). — Notițe pentru proci. — Poezii. — Cuvinte bătrânești. — de G. Sima a lui Ion.

Conspectul săptămânilor. — Însemnarea tēgurilor.

Administrațiunea tipografiei archidieceșane în Sibiu.